

[Johan Philipsen.]

ene; de skulle altså være tætte nok til at danne et naturligt reservoir af måske betydelig størrelse. Tanken falder da naturligt på, at i Danmark har vi jo tre salthorste beliggende i Jylland, hvis konsistens nedad vi ikke kender, men som vi inden så længe får lidt at vide om. Jeg vil gerne henlede handelsministerens opmærksomhed på det spørgsmål, således at forstå, at hvis handelsministeren en dag skulle møde et menneske, der havde lyst til at regne på, for det første hvorvidt det er muligt, for det andet hvor dyrt det bliver for Danmark at tegne en forsikring af den art, der ville betyde oplagring af større kvanta olie end de kvanta, som den lov, vi får vedtaget om kort tid, giver mulighed for. Det er nemlig min opfattelse, at hvis vi skal videre ad den vej, som nærværende lovforslag giver udtryk for, så bliver det alt, alt for kostbart. Jeg beder altså ved denne lejlighed kun om handelsministerens opmærksomhed på dette spørgsmål og hører gerne handelsministerens reaktion på disse tanker.

Knud Thomsen: Jeg kan anbefale forslagens videreførelse til tredje behandling og altså gennemførelse. Vi har haft et udvalgsarbejde, der har klargjort, at det er nødvendigt, at Danmark på dette område følger med med hensyn til beredskabslagre, som også andre lande påtager sig byrden med, sådan at vi ikke bagefter skal siges at kunne nasse på andre lande og deres tilførsler og muligvis være dårligt stillet med hensyn til tilførsler i en transperiode.

Det er fremgået klart af udvalgsarbejdet, at det er meget betydelige investeringer, der her er tale om, investeringer, der jo sluttelig også kommer til at ramme priserne på de produkter, der skal opbevares og lagerføres. Jeg har med interesse hørt på, hvad hr. Johan Philipsen har sagt. Det er jo muligt, her ligger en udvej, hvis der senere på grund af ændrede forhold kan være brug for endnu større oplagringspligt.

Men selv den nu foreslåede oplagringspligt til 90 dages forbrug er jo en betydelig forøgelse, og jeg har derfor med glæde bemærket, at ministeren har i sinde at gennemføre sin bemyndigelse efter lovforslaget på samme rolige måde, som det hidtil er gået, således at man ikke overeksponerer

den begrænsede arbejdskraft, der er til stede inden for området, og i det hele taget ikke forcerer spørgsmålet frem, men opbygger lagrene i takt med ministerens skøn over vore forpligtelser og den hast, det har med at gennemføre disse foranstaltninger.

Handelsministeren (Erling Jensen): Idet jeg skal takke for den meget positive behandling, dette lovforslag har fået under udvalgsarbejdet, skal jeg over for hr. Knud Thomsen gerne understrege også her i salen, at jeg finder det helt naturligt, at denne lovgivning får en rimelig tid til sin gennemførelse i praksis, således at der ikke pålægges unødvendige byrder ved en for eksplosiv udvikling på dette område.

Jeg vil også gerne bekræfte over for hr. Johan Philipsen, at hans overvejelser om anvendelse af salthorste er en naturlig overvejelse, som jeg finder det helt rimeligt indgår i fremtidige drøftelser om beredskabslagre. Der var jo ikke det mindste til hinder for, at en del af de beredskabslagre, vi nu formentlig vedtager at skulle have, kunne være kollektive beredskabslagre for hele branchen, og at branchen fandt mulighed for kollektiv oplagring f. eks. i de af hr. Johan Philipsen foreslåede salthorste. Kan handelsministeriet i den forbindelse medvirke, gør vi det gerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forskningsråd og Planlægningsrådet for Forskningen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 107) findes i tidenden sp. 2914, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1103).